

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Y A.**, zastoupen Mgr. Davidem Pohořalem, advokátem se sídlem Na Sadech 21, České Budějovice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2013, č. j. MV-102713-4/SO/sen-2012, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 8. 2013, č. j. 10 A 60/2013 – 29,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Shora označením rozhodnutím žalované byl podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád změněn výrok rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 7. 2012, č. j. OAM-2306-23/PP-2012, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky tak, že stávající výrok zní „panu Y. A., se žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle ust. § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. zamítá.“

Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který výše označeným rozsudkem napadeným kasační stížností rozhodl o zrušení rozhodnutí žalované pro vady řízení.

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích brojí žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, kterou spojila s návrhem na přiznání odkladného účinku. V tomto návrhu stěžovatelka uvedla, že řízení ve věci žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu je vedeno již od 27. 2. 2012 a v tomto řízení bylo zjištěno, že se žalobce dopustil obcházení zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu tím, že účelově uzavřel manželství. Stěžovatelka uvedla, že „s ohledem na povahu posuzovaného případu“ je patrné, že nepřiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti je způsobilé nejen stěžovatelce, ale i veškerým orgánům státní správy podílejícím se na posuzovaném případě přivodit nepoměrně větší újmu spočívající ve výkonu kasační stížností napadeného rozsudku ve srovnání s újmou žalobce, který bude ostatně v případě přiznání odkladného

účinku oprávněn nadále setrvat na území České republiky do pravomocného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Žalobce se na výzvu Nejvyššího správního soudu vyjádřil k návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky tak, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Podle názoru žalobce nejsou pro přiznání odkladného účinku splněny podmínky a stěžovatelka neunesla důkazní břemeno v souvislosti s hrozbou nenahraditelné újmy. Stěžovatelka pouze zcela obecně tuto hrozbu konstatovala, aniž by jakkoliv vysvětlila, v čem ji konkrétně spatřuje.

Podle § 107 s. ř. s. se na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti použijí přiměřeně ust. § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Z uvedené právní úpravy nepochybně vyplývá, že podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je v první řadě podložené tvrzení stěžovatele o tom, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele relevantní újmu. Stěžovatelka však nijak újmu, která jí hrozí v případě realizace rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích napadeného kasační stížností, nekonkretizovala, a neuvedla ani z jakých důvodů by jí měla újma vzniknout.

Stěžovatelka pouze tvrdí, že nepřiznání odkladného účinku je způsobilé přivodit jí a ostatním správním orgánům, které se podílejí na posuzovaném případě, nepoměrně větší újmu spočívající ve výkonu rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ve srovnání s újmou žalobce. Bez náležité konkretizace ovšem takové tvrzení neobstojí. Následkem postupu stěžovatelky je to, že není vůbec možné opodstatněnost jejího návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby posoudit.

Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené návrh zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu